

HEILIGE JOZEFMARIA ESCRIVÁ

BULLETIN NR. 6
AUGUSTUS 2015

ROEPING TOT HET HUWELIJK, EEN WEG DIE DE WERELD KAN VERANDEREN

“Het waren gezinnen die leefden vanuit Christus en die Hem bij anderen bekend maakten. Kleine christelijke gemeenschappen die de boodschap van het evangelie uitstraalden. Gezinnen zoals de andere in die tijd. (...) Dit waren de eerste christenen en wij, christenen van vandaag, moeten ook zo zijn: zaaiers van vrede en vreugde, van de vrede en de vreugde die Christus ons heeft gebracht.”

HEILIGE JOZEFMARIA, *Christus komt langs*. Het huwelijk: een christelijke roeping nr. 30.

HERINNERINGEN

Teksten van de heilige Jozefmaria over het gezin en enkele herinneringen van personen die hem hebben gekend.

Paus FRANCISCUS

Woorden van de Paus over het gezin.

GUNSTEN

Verkregen op voorspraak van de heilige Jozefmaria.

INFORMATIE

www.opusdei.nl
www.escrivaworks.nl
www.deboog.nl

WELKE RAAD GEEFT U AAN ECHTGENOTEN?

“Dat ze van elkaar houden en beseffen dat er hun hele leven meningsverschillen en moeilijkheden zullen zijn, die echter, als ze normaal worden opgelost, de liefde meer diepgang zullen geven. (...) Het leven met anderen is mogelijk als ieder maar moeite doet de eigen fouten te verbeteren en over de fouten van de ander heen te stappen kortom, als er liefde is. Want de liefde overwint alles wat (op valse wijze) een aanleiding voor vervreemding of scheiding zou kunnen zijn. (...)

Belangrijk is dat ze zich niet laten gaan en dat ze niet toelaten dat hun zenuwen, trots of persoonlijke manieën gaan overheersen. (...) Als iemand zegt dat hij dit of dat niet kan verdragen, dat het hem niet lukt te zwijgen, dan is zo iemand aan het overdrijven om zich te rechtvaardigen. Men moet God de kracht vragen om de eigen grillen de baas te blijven en de nodige zelfbeheersing te krijgen. Want het gevaarlijke van boosheid is dat je je zelfbeheersing verliest en dat woorden dan bitter en beledigend worden en dat je zo, zonder het eigenlijk te willen, kwetst en echt schade aanricht.

Foto's

1-2 / GEZINNEN OP WEG NAAR DE MIS VAN DE ZALIGVERKLARING VAN ÁLVARO DEL PORTILLO (27-09-2014).

In het huwelijk moet je leren zwijgen, afwachten en de dingen op een positieve, optimistische wijze ter sprake brengen. Als man lief zich opwindt, is voor zijn vrouw het ogenblik gekomen om bijzonder geduldig te zijn, tot hij weer kalm geworden is; en omgekeerd. Als ze alle twee van elkaar houden en oprecht ernaar streven hun liefde te laten groeien, zal het niet vaak gebeuren dat ze zich alle twee op hetzelfde moment door hun *slechte humeur* laten beheersen...

En nog iets belangrijks: we moeten ons aanleren te denken dat we nooit helemaal gelijk hebben. Je zou zelfs kunnen zeggen dat het in zaken waarover je gewoonlijk van mening kunt verschillen, zo is dat je waarschijnlijk minder gelijk hebt naarmate je er meer op staat helemaal gelijk te hebben. En ten slotte nog dit advies: ouders moeten nooit ruzie maken in tegenwoordigheid van hun kinderen. Een woord, een blik of een gebaar zou al voldoende moeten zijn om er elkaar op tijd aan te herinneren. Is een woordenwisseling niet te vermijden, dan zullen ze later de gelegenheid hebben om, als ze kalmer geworden zijn, erover te kibbelen.”

Gesprekken met Mgr Escrivá, *id.* De Boog, Utrecht 1990, nr. 108.

OPVOEDING GEBASEERD OP VERTROUWEN

“De ouders zijn zowel in het menselijke als in het bovennatuurlijke de belangrijkste opvoeders van hun kinderen en ze moeten zich bewust zijn van deze verantwoordelijkheid. Dit vraagt om begrip en gezond verstand. Ze moeten dingen kunnen uitleggen, maar vooral kunnen liefhebben en hun best doen het goede voorbeeld te geven. Het is niet de juiste weg in de opvoeding iets op een autoritaire manier en met geweld af te dwingen. Het ideaal van de ouders is veeleer vrienden van hun kinderen te worden, vrienden aan wie de kinderen hun zorgen kunnen toevertrouwen, met wie ze hun problemen bespreken, van wie ze echte en liefdevolle hulp kunnen verwachten.

Het is noodzakelijk dat ouders de tijd nemen om iets met hun kinderen te ondernemen en met hen te praten. De kinderen komen op de eerste plaats, ze zijn belangrijker dan zaken, werk, of ontspanning. Het is belangrijk aandachtig te luisteren naar wat ze vertellen, moeite te doen om ze te begrijpen, en het stukje waarheid of de hele waarheid te zien die achter hun opstandigheid kan zitten. Tegelijkertijd kunnen ouders hun kinderen steunen bij hun toekomstplannen en hen leren om afwegingen te maken en goed na te denken. Het gaat er niet om een bepaald gedrag op te leggen, maar om de bovennatuurlijke en de menselijke redenen te laten zien die dat gedrag wenselijk maken. Kortom: het is belangrijk hun vrijheid te respecteren, want een goede opvoeding vereist persoonlijke verantwoordelijkheid, en verantwoordelijkheid vereist vrijheid.”

“Wie echter denkt dat het met de liefde en het geluk gedaan is als er moeilijkheden komen, heeft een armzalige voorstelling van het huwelijk en van de menselijke liefde. Juist dan komen we bij de kern van de menselijke gevoelens, juist dan wordt de overgave en tederheid sterker en blijkt er een echte en diepe liefde te zijn die sterker is dan de dood.”

HEILIGE JOZEFMARIA, *Christus komt langs*. Het huwelijk, een christelijke roeping, nr. 24.

Foto's

3 / ZE KOMEN UIT GUATAMALA EN HEBBEN TWEE ZONEN DIE PRIESTER ZIJN (27-09-2014).

4 / MIS VAN DANKZEGGING VOOR DE ZALIGE ÁLVARO (28-09-2014).

HOE BEREIKEN WIJ DAT DE LIEFDE HET GEZINSLEVEN VULT?

“Ik stel me de christelijke gezinnen graag voor als een huis vol licht en blijdschap, zoals het huis van de heilige Familie. Elk christelijk thuis zou een oase van vrede moeten zijn waar, boven de kleine tegenslagen van het dagelijks leven uit, diepe en oprechte liefde heerst, een diepe vrede, als vrucht van een geloof dat in alle oprechtheid wordt beleefd.”

HOE UIT ZICH HET GELOOF IN EEN GEZIN?

“Geloof en hoop zullen blijken uit de kalme waarmee ze de grote en kleine problemen die er in ieder gezin zijn belichten; uit de moeite die ze doen om hun eigen plichten te vervullen. Als alles door de liefde wordt gedragen, zullen vreugde en verdriet met elkaar worden gedeeld; dan kan men met een glimlach de eigen zorgen opzij zetten om er voor de anderen te zijn; dan luistert men naar de echtgenoot of echtgenote en de kinderen en laat men zien echt van hen te houden en hen te begrijpen; dan stapt men over onbelangrijke kleine meningsverschillen heen – waar het egoïsme enorme bergen van kan maken – en kan men veel liefde leggen in de kleine diensten waaruit het dagelijks leven in een gezin bestaat.”

WELKE ROL HEEFT HET GEZIN IN DE OPVOEDING VAN DE KINDEREN?

“De ouders zijn zowel in het menselijke als in het bovennatuurlijke de belangrijkste opvoeders van hun kinderen en ze moeten zich bewust zijn van deze verantwoordelijkheid. Dit vraagt om begrip en gezond verstand. Ze moeten dingen kunnen uitleggen, maar vooral kunnen liefhebben en hun best doen het goede voorbeeld te geven. Het is niet de juiste weg in de opvoeding iets op een autoritaire manier en met geweld af te dwingen.”

HOE KAN MEN EEN GOEDE VADER EN EEN GOEDE MOEDER ZIJN?

“Als ik ouders een raad mag geven, dan vooral deze: laat je kinderen zien dat je probeert naar je geloof te leven. Maak je geen illusies: van jongs af aan zien ze alles en hebben ze hun oordeel klaar. Laat zien dat God niet alleen op je lippen, maar ook in je daden is; dat je probeert oprecht en trouw te zijn, dat je werkelijk van elkaar en van hen houdt.”

WELKE OPLOSSING IS ER VOOR HET GEBREK AAN TIJD DAT OUDERS KUNNEN HEBBEN OM MET HUN KINDEREN SAMENTE ZIJN?

“Het is noodzakelijk dat ouders de tijd nemen om iets met hun kinderen te ondernemen en met hen te praten. De kinderen komen op de eerste plaats, ze zijn belangrijker dan zaken, werk, of ontspanning. Het is belangrijk aandachtig te luisteren naar wat ze vertellen, moeite te doen om ze te begrijpen, en het stukje waarheid of de hele waarheid te zien die achter hun opstandigheid kan zitten. Tegelijkertijd kunnen ouders hun kinderen steunen bij hun toekomstplannen en hen leren om afwegingen te maken en goed na te denken. Het gaat er niet om een bepaald gedrag op te leggen, maar om de bovennatuurlijke en de menselijke redenen te laten zien die dat gedrag wenselijk maken. Kortom: het is belangrijk hun vrijheid te respecteren, want een goede opvoeding vereist persoonlijke verantwoordelijkheid, en verantwoordelijkheid vereist vrijheid.”

HEILIGE JOZEFMARIA, *Christus komt langs*,
Het huwelijk, een christelijke roeping.

EEN BESTENDIGE VREDE IN DE HUISELIJKE KRING WENST IEDEREEN. HOE ZIJN CONFLICTEN IN EEN GEZIN TE OVERWINNEN?

“Hier is maar een antwoord mogelijk: het met elkaar zien te vinden, elkaar begrijpen, elkaar vergeven. Maar laten we eerlijk zijn, normaal is het zo dat het gezin eensgezind is. Ongetwijfeld komen er wrijvingen en meningsverschillen voor, maar dat is logisch en geeft zelfs een pittige smaak aan ons dagelijkse leven. Die onbenulligheden verdwijnen mettertijd en wat duurzaam overblijft is een echte, ongeveinsde, onbaatzuchtige liefde, die ertoe leidt dat mensen zorg hebben voor elkaar, en dat ze de moeilijkheden van een ander zien en op een fijngevoelige wijze tot een oplossing brengen. En juist omdat dit allemaal het normale is, begrijpen mensen heel goed waarom ik – al sinds de jaren twintig – het vierde gebod ‘het allerzoetste gebod’ noem.”

Gesprekken met Mgr. Escrivá.

5

6

“Voor mij is er geen duidelijker voorbeeld van deze in praktijk gebrachte eenheid van rechtvaardigheid en liefde dan het gedrag van moeders. Zij houden van elk kind met gelijke genegenheid en juist die liefde brengt moeders ertoe op verschillende wijze met hen om te gaan: met een ongelijke rechtvaardigheid. Ieder kind is nu eenmaal anders dan het andere.”

HEILIGE JOZEFMARIA,
Vrienden van God, Homilie Want zij zullen God zien

KINDEREN OPVOEDEN IN EEN MATERIALISTISCHE MAATSCHAPPIJ

“Een bezorgde vader vroeg hem hoe hij zijn kinderen moest opvoeden, opdat zij later zouden kunnen werken en verantwoordelijkheden dragen in een milieu dat zo'n grote waarde hecht aan geld en materiële dingen...”

“Ik zou ze een paar keer meenemen ... naar die buitenwijken van (de grote stad van) Caracas. Ik zou mijn hand voor hun ogen houden en die daarna weghalen om ze de dicht opeengebouwde krotten te laten zien (...). Ze moeten weten dat je het geld goed moet gebruiken; ze moeten er goed mee omgaan, zodat iedereen op de een of andere manier kan delen in de aardse goederen. Want het is heel gemakkelijk om te zeggen: ik ben een heel goed mens, als je nooit iets tekort bent gekomen.”

“Een vriend, iemand met veel geld, zei me eens: ik weet niet of ik een goed mens ben, want mijn vrouw is nooit ziek geweest, ik ben nooit zonder werk of geld geweest, mijn kinderen hebben nooit honger geleden; ik ben nooit op straat komen te staan, zonder onderdak... Ik weet niet of ik een rechtschapen mens ben: wat zou ik gedaan hebben als ik dit alles wel had meegemaakt?”

ANA SASTRE, *Tiempo de caminar*, ed. Rialp, Madrid 1989, blz. 588.

Foto's

5/ MIS VAN DE ZALIGVERKLARING VAN ÁLVARO DEL PORTILLO (27-09-2014).

6/ DANKZEGGINGSMIS VOORDE ZALIGE ÁLVARO (28-09-2014).

DE ERVARING VAN HET KINDZIJN DOET ONS DE LIEFDE ALS GESCHENK ONTDEKKEN

“Wanneer een groot gezin wordt beschouwd als een last, dan is er iets mis. Het krijgen van kinderen moet verantwoord zijn, zoals ook de encycliek *Humanae vitae* van de zalige Paus Paulus VI leert, maar kinderen krijgen kan niet automatisch als een onverantwoorde keuze worden beschouwd. Geen kinderen willen krijgen is een egoïstische keuze. Het leven verjongt en krijgt energie door zich te vermenigvuldigen: het wordt verrijkt, het wordt niet verarmd! De kinderen leren zorg te dragen voor hun familie, ze worden rijper door te delen in haar offers, ze leren de weldaden van een gezin steeds meer waarderen. De gelukkigmakende ervaring van de broederlijkheid bevordert de eerbied en de zorg voor de ouders, die recht hebben op onze dankbaarheid.”

PAUS FRANCISCUS, *Audiëntie*, 11 februari 2015

HET GEZIN: MAN EN VROUW

“De ervaring leert het ons: de mens heeft om zichzelf goed te kennen en op een harmonieuze manier volwassen te worden, de wederkerigheid tussen man en vrouw nodig. Wanneer die ontbreekt, dan ziet men de gevolgen. Wij zijn gemaakt om naar elkaar te luisteren en elkaar wederzijds te helpen. Wij kunnen zeggen dat zonder wederzijdse verdieping van deze relatie – in gedachte en daad, in gevoel en werk, en ook in het geloof – noch de ene noch de andere ten diepste kan begrijpen wat man en vrouw zijn betekent.

De moderne en hedendaagse cultuur heeft nieuwe horizonten geopend, nieuwe vrijheden en nieuwe diepten om dit verschil beter te begrijpen. Maar zij heeft tevens veel twijfel en scepsis gebracht. Ik vraag me bijvoorbeeld af of de zo genoemde gendertheorie ook niet de uiting is van een frustratie (of berusting) die het sekseverschil wil opheffen omdat men daar niet meer mee kan omgaan.”

PAUS FRANCISCUS, *Audiëntie*, 15 april 2015

Paus Franciscus legt dit jaar in zijn catechese op de woensdagaudiënties het belang van het gezin uit met praktische voorbeelden om de liefdesbanden in het gezin te versterken. Het lezen van die teksten zal ons helpen ons te verdiepen in de liefde die we moeten hebben voor de naasten die ieder het dichtst bij zich heeft, namelijk de eigen gezinsleden.

HET GELOOF IN ALLE MILIEU'S BEWAREN EN DOORGEVEN

“Het is duidelijk dat op verschillende plaatsen een geestelijke “woestijnvorming” heeft plaatsgevonden, als vrucht van het plan van maatschappijen die men voor zich zonder God wil bouwen of die hun christelijke wortels verwoesten. Daar “is de christelijke wereld onvruchtbaar aan het worden en raakt zij uitgeput, als een bovenmate uitgebuite grond die verandert in zand”. In andere landen verplicht de hevige weerstand tegen het christendom de christenen hun geloof bijna heimelijk te beleven in het land waarvan zij houden. Dit is een andere zeer smartelijke vorm van woestijn. Ook de eigen familie of de eigen werkplek kunnen het droge milieu zijn waar men het geloof moet bewaren en moet trachten het uit te stralen. Maar “juist vanuit de ervaring van deze woestijn, vanuit deze leegte moeten wij opnieuw de vreugde van het geloven, het levensbelang ervan voor ons, mannen en vrouwen, ontdekken. In de woestijn ontdekt men weer de waarde van wat wezenlijk is om te leven; zo zijn er in de huidige wereld talloze tekenen, dikwijls zichtbaar gemaakt in impliciete of negatieve vorm, van de dorst naar God, van de uiterste zin van het leven. En in de woestijn is er vooral behoefte aan mensen van geloof, die met hun leven zelf de weg wijzen naar het Beloofde Land en zo de hoop levend houden”. In ieder geval zijn wij in deze omstandigheden geroepen menselijke kruiken te zijn om anderen te drinken te geven. Soms verandert een kruik in een zwaar kruis, maar het is juist op het kruis, dat de Heer, doorboord, zich aan ons heeft gegeven als bron van levend water. Laten wij ons de hoop niet ontnemen!”

PAUS FRANCISCUS, Ap.Exh. *Evangelii gaudium*, 24 november de 2013, nr. 86.

Foto 7/ BIJ DE ALGEMENE AUDIËNTIE VAN PAUS FRANCISCUS OP 1 OKTOBER 2014 IN ROME WAREN DUIZENDEN PELGRIMS AANWEZIG OM HUN DANKBAARHEID TE UITEN VOOR DE ZALIGVERKLARING VAN DE ZALIGE ÁLVARO DEL PORTILLO. OP DE FOTO: DE FAMILIE VAN JOSÉ IGNACIO URETA (DE JONGEN NAAST DE PAUS) KON PAUS FRANCISCUS BEGROETEN DIE BEGELEID WERD DOOR MGR. JAVIER ECHEVARRÍA. DE HEILIGE STOEL HEEFT DE GENEZING VAN JOSÉ IGNACIO NA EEN HARTSTILSTAND VAN MEER DAN EEN HALF UUR OP 2 AUGUSTUS 2003 ALS EEN WONDER ERKEND.

GESLAAGDE OPERATIE

Zes maanden geleden ben ik in de ergste nachtmerrie terecht gekomen. Ik was twintig weken zwanger van een tweeling, toen op de echo te zien was dat een van de baby's zich niet goed ontwikkelde. Vanaf toen ging het op elke echo slechter. We hadden alleen nog ons geloof en gebed. We weten niet goed hoe, maar mijn moeder kreeg een bidprentje van de heilige Jozefmaria in handen en men zei ons dat hij veel wonderen verricht. Toen begonnen we tot hem te bidden. Het moment van de

bevalling brak aan en de artsen zeiden me dat mijn baby niet levensvatbaar was en bij de geboorte zou sterven. Welnu, mijn kleintje werd geboren en leeft. Hij is sterk en gezond. Hij is nu een prachtige, bijdehante baby van twee maanden. De artsen zeggen dat hij helemaal

in orde is en ze kunnen niet begrijpen hoe dat zo is gekomen. Ik heb nu een groot geloof en ik weet dat het een wonder is geweest. Mijn twee baby's zijn prachtig en ze groeien geweldig.

J.R.Ch. (per mail)

TIEN JAAR

Het is alweer meer dan tien jaar geleden dat onze zoon, net geopereerd aan een tumor in zijn hoofd, na thuiskomst ging fietsen. Omdat ik hem waarschuwde zei hij: "ik ben aan mijn hoofd en niet aan mijn voeten geopereerd." Tien jaar, waarin we iedere dag de Heer bedanken en de heilige Jozefmaria voor het slagen van die operatie die, dankzij zijn voorspraak, een schitterend wonder was. Tien jaar geleden kregen we een blad in handen met de foto van de heilige Jozefmaria en meteen vanaf dat ogenblik zijn we begonnen hem de gezondheid van Felipe te vragen, aangezien de vooruitzichten heel slecht waren. Een paar dagen later, op 18 maart 2005, werd hij geopereerd. Toen de chirurg uit de operatiekamer kwam, zei hij slechts dat het een

wonder was. Toen Felipe uit de narcose bijgekomen was, vroeg hij om priklimonade alsof er niets was gebeurd...

Een paar dagen later ging hij weer helemaal gewoon naar school... en tegenwoordig is hij God zij dank een levendige, sterke en gezonde jongen met een goed verstand. Hij heeft natuurlijk last van de puberteit, maar hij is een gezonde jongen die vanaf dat moment een absoluut normaal leven leidt. Er zijn alweer tien jaar voorbij en God zij dank konden mijn vrouw en ik onze droom verwezenlijken om naar de prelaatskerk van de heilige Maria van de Vrede te gaan en daar de heilige Jozefmaria te bedanken voor de gezondheid van Felipe en voor heel onze familie tot hem te bidden. Groeten uit Argentinië.

L.G.M. (Argentinië)

IK HEB DE NOVEEN VAN HET WERK GEBEDEN EN IK BEN VERHOORD

Ik heb de noveen van het werk gebeden en ik ben verhoord. Ik ben ermee begonnen zonder te weten wat ik eigenlijk wilde. Nadat ik mijn studie sociaal pedagogisch werk had afgemaakt, kon ik geen enkel werk op dit gebied vinden: ik ben catecheet en ik heb altijd graag christelijke projecten en vrijwilligerswerk gedaan.

Verscheidene keren heb ik God gevraagd me te helpen een werk in een project van dit soort te vinden. Ik heb de noveen gebeden, maar na een jaar ben ik daarmee opgehouden. Begin dit jaar besloot ik me meer toe te leggen op mijn beroep en de studie, en het eerste was de noveen weer te bidden. Ik ging naar de website van het Opus Dei en daar las ik dat iemand “een nieuwe kans om te werken” vroeg.

Dat leek me heel geschikt en ik dacht dat God me wel zou sturen wat het beste is. Toen ik op de derde dag van de noveen was, belden ze me op voor een baan die ik graag wilde hebben, maar met een te laag salaris. Ik zag er dus vanaf, maar men zei me dat het voorstel overeind bleef.

Ik merkte dat de noveen vruchten afwierp, maar dat ik preciezer moest zijn. Dus vroeg ik “een nieuwe kans op een baan op het gebied van sociaal werk, met een goed salaris: het hoefde niet meer te zijn dan ik nodig heb, als het maar niet te weinig was.” Nadat ik de noveen afgemaakt had, ontving ik een e-mail met de uitnodiging voor vrijwilligerswerk in het buitenland, in een project met verslaafden.

Ik hoefde alleen de reiskosten te betalen; voor de rest zou men zorgen. God heeft me als geschenk een project gegeven dat met mijn studie te maken heeft én met het leven van een christelijke missionaris.

Een dag nadat ik die mogelijkheid had gekregen, ontmoette ik een vriendin (de eerste persoon van het Opus Dei die ik heb leren kennen en die ik al jaren niet meer gezien had) die me heeft aangemoedigd een master te halen. Ze bood aan me te helpen bij de voorbereiding daarop. Dat was altijd al een grote wens van mij, maar ik wist nooit waar ik moest beginnen. Ik heb haar hulp aangenomen. Zo merkte ik dat de noveen heel vruchtbaar is! Mijn ervaring als missionaris in het buitenland zal heel nuttig zijn voor mijn master. Bovendien is het een zegen van God over mijn plannen.

Nu raad ik al mijn vrienden deze noveen aan, want ik weet dat velen van hen de weg in hun beroepsleven zijn kwijtgeraakt, zich net zo voelen als ik me voelde.

R.N.S. (Brazilië)

ZE VROEGEN HEM METEEN MET HET WERK TE BEGINNEN

We waren heel blij met de geboorte van onze tweede zoon, in maart. In juli deelden ze mijn man mee dat er voor hem geen werk meer was, dus dat hij werkeloos zou worden. Die waarschuwing kwam een maand voor zijn ontslag. We waren helemaal overstuur, want ik had ouderschapsverlof en als mijn man niet direct nieuw werk zou vinden, zouden we financiële problemen krijgen. We zijn onmiddellijk met de noeven van het werk tot de heilige Jozefmaria begonnen, met de belofte dat als hij werk zou krijgen, wij de oneindige genade en barmhartigheid van God op voorspraak van de heilige Jozefmaria bekend zouden maken. We hebben de noeven verscheidene keren gebeden. Mijn man had sollicitatiegesprekken, maar zonder positief resultaat. Zijn termijn verstreek en eind augustus werd hij werkeloos.

Ik kreeg alleen maar de wettelijk vastgestelde financiële hulp voor ouderschapsverlof, dus ik vroeg op het kantoor waar ik werk of ik eerder dan normaal weer terug kon komen, om over meer geld te beschikken. Eind september had mijn man, op de vijfde dag van een van onze noeven, een sollicitatiegesprek. Het werk was goed bereikbaar en het salaris was uitstekend. Het gesprek ging heel goed en men zei hem dat men na nog een paar gesprekken (met anderen) contact met hem zou opnemen. Op de achtste dag van de noeven hebben ze hem de baan aangeboden met het verzoek bijna direct aan het werk te gaan. Gelukkig was mijn aanvraag om eerder te beginnen nog niet verwerkt en kon ik hem annuleren. Mijn man is op 6 oktober met zijn nieuwe werk begonnen. Hij geniet van de nieuwe uitdagingen en kan-

sen. Wij zijn God dankbaar voor de voorspraak van deze grote heilige en we vragen hem nieuwe gunsten en de wereldvrede.

E.U. (UK)

NA ACHT JAAR EEN DOCHTER

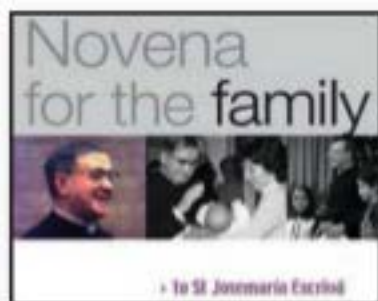
Ik schrijf om u een wonder mee te delen, dat we verkregen hebben op voorspraak van de heilige Jozefmaria. Mijn vrouw en ik konden acht jaar geen kinderen krijgen. Gedurende verscheidene maanden heb ik elke dag het gebed tot de heilige Jozefmaria gebeden om

zijn hulp in te roepen en nu hebben we een prachtig meisje, dat de vreugde van ons leven is. Dit was niet mogelijk geweest zonder de voorspraak van de heilige Jozefmaria.

S.G. (UK)

NIEUW

NOVEENVOOR HET GEZIN

Deze novene – bedoeld voor echtparen – heeft als doel om God op voorspraak van de heilige Jozefmaria, de genade te vragen om een authentiek christelijk gezin te vormen, te behouden en voortdurend te verbeteren, steunend op de sterke basis van de liefde tot Christus en het voorbeeld volgend van de heilige Familie op wie – met de genade van de heilige Geest – elk gezin gefundeerd moet zijn. U kunt de novene in verschillende talen op de webpagina's zien:

www.opusdei.org en www.sanjosemaria.info

Dit informatiebulletin wordt gratis verspreid. Een bijdrage in de onkosten is welkom op NL23INGB0003740023, ten name van *Hulpfonds Bureau heiligverklaringen Opus Dei*, Amsterdam.

Wij zijn onze lezers erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen opgeven van mensen die het ook op prijs stellen dit Informatiebulletin te ontvangen..

**Prelatuur van het Opus Dei –
Bureau heiligverklaringen**
Jan Luijkenstraat 52
1071 CS Amsterdam
info.nl@opusdei.org
ISSN: 1383-3081

GEBED

God, U hebt op voorspraak van de allerheiligste maagd Maria aan de heilige priester Jozefmaria talrijke genaden geschonken en hem uitgekozen als een trouw instrument om het Opus Dei te stichten, dat een weg is ter heiliging in het beroep en in de dagelijkse plichten van de christen. Geef dat ook ik van alle ogenblikken en omstandigheden van mijn leven gebruik maak om U lief te hebben en met vreugde en eenvoud ten dienste te staan van de Kerk, de Paus en de zielen, om de wereld het licht van het geloof en van de liefde te schenken. Verleen mij op de voorspraak van de heilige Jozefmaria de gunst die ik U vraag... (eigen intentie).

Amen.

Onze Vader, Wees gegroet,
Eer aan de Vader.

Imprimatur: + Javier Echevarría,
prelaat van het Opus Dei

Foto voorpagina: De heilige Jozefmaria zegent een baby in 'La Chacra', Buenos Aires (Argentinië), op 25 juni 1974.